

55

אה"צ ירדתי לסבריה.

ד" סיוון, 20.5.50

יצאתי בבוקר לחיפה לאספת פעילי המפלגה מהערים והמושבות.
הסברתי הצורך בתנופה חלוצית גם מהעיר ומהמושבות לצרכי בסחון,
עליה והתישבות, היה וויכוח - לא על גובה רב. רק אחדים דיברו לענין.
בעיקר התאוננו על היחס לעולים.

אה"צ שבתאי לסבריה.

החלטת הקיבוץ המאוחד במועצה האחרונה: "לחיסול העבודה
השכורה. מועצת הקה"מ מאשרת פעולת הוועדה לחיסול העבודה השכירה
ביסובינו, ומסולה על המזכירות לסיים הפעולות בדבר חיסול העבודה
השכירה. יחד עם זה מחייבת המועצה את המשקים לדאוג שעם חיסול
העבודה השכירה לא ייפגע המאמץ לקיים מלוא היכולת בייצור - בחקלאות,
בהרושת ובמלאכה - ע"י הגברת קליטת בעליה וע"י שתוף עם כשקי הקבוץ
והוסדות המשקים של ההסת" לקיום והגברת הייצור".

יח" י.ג. משפיים כוחב (לרגל יום העצמאות!!):

"עבודת זרים שכירה מוכרחה להפוך את הקיבוץ לשוהפוט ול ותיקים
המנצלים את החדשים. כל הדיבורים על כך שניהן לאחרים "לנצל אותנו"
יבכעו אולי אנשים שאינם רואים בניצול הזולת כל עוולה
(זהו אני עבדכם...)

והסחור בזה מוסיף: "יחד עם זה, מיעוט הבאים לקיבוץ והכרח הפנייה
כל גרעין צעיר להתישבות חדשה - מעמיד אותנו הכסק הגדל בכמדים
הגיניים, שאין איש מאתנו מעיז להאיט את גידולו - בפני עבודה שכירה
כאין בריר; אף-על-פי-כן אינו דומה מצב של אין ברירה, שהיא בחינת
סיקוח נזש הגובל עם עכירה, לתורה של עבודה שכירה כשיטה. קובע
מבילנו העקרון שבדבר (ההרגשות של הסחבר החשוב). כל עוד קיימת
הסכרה בחטא ואנו נאבקים עמו, יש תקווה שיבוא יום שלא נחטא".
(לקיבוץ" - עלון לאינפורמציה פנימית, 9, כג" אייר הש"י, 10.5.50.

. / .